

EL LLENGUATGE

Nomenclàtor

Ens referim al *Nomenclàtor 1980 de les Vies Públiques de Barcelona*, que ha estat recentment publicat per l'Ajuntament de Barcelona. Creiem que la seva aparició, llargament esperada, és un fet d'una gran importància en el procés de normalització de la nostra llengua que ha d'ésser posat necessàriament en relleu.

No es pot tenir la pretensió d'usar correctament una llengua, de la qual formen també part integrant els noms propis —i entre ells, els topònims urbans—, sense la consultà sistemàtica, no únicament de diccionaris, sinó també de nomenclàtors solvents, cosa que no vol dir que no puguin contenir errors, susceptibles d'ésser esmenats, un cop advertits, en edicions posteriors. És cert que no tothom té l'hàbit de recórrer a la consulta d'aquestes obres normatives, i s'estima més de resoldre els seus problemes de llenguatge servint-se de la intuïció, que falla tantes vegades, dels seus coneixements insegurs o de la informació subministrada per qualsevol persona indocumentada, però també ho és que l'existència d'una obra normativa amb una autoritat acceptada per tothom exerceix la seva influència no únicament, directament, en els qui la consulten, sinó també, d'una manera indirecta, en els qui ignoren o volen ignorar aquesta existència. El fet, doncs, és que d'ara endavant, qui tingui qualsevol dubte sobre la forma que ha de revestir el nom d'una via pública de Barcelona, ha de consultar el *Nomenclàtor* i atènr-s'hi fidelment, desistint de prejudicis estèrils.

El *Nomenclàtor* que comentem conté també informació detallada sobre l'origen o la significació (és a dir, identificació de personatge o població) dels noms de les vies públiques. Els encarregats de la seva confecció són els primers, i així ho han manifestat explícitament, a ésser conscients dels errors en què, necessàriament, han hagut d'incórrer, i els erudits i els investigadors ja han començat a fer conèixer aquells que hi han trobat. És la cosa més normal en una obra d'aquest gènere. Però aquest fet —amb totes les polèmiques de bona llei que pugui suscitar— no ha de fer oblidar la missió essencial del *Nomenclàtor*: la normativa per a l'ús d'uns topònims urbans, fixats d'acord amb uns criteris adequats. Hom escriu encara —en revistes catalanes!— «carrer Bruch», «les Rambles». Si no saben el nom i la grafia exactes d'aquestes vies, que consultin el *Nomenclàtor*.

Albert Jané